

בס"ד יד' ניסן ה'תשפ"ה
 הדלקת נרות - 18:48
 צאת השבת - 19:40
 רבנו תם - 20:27
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ - עלון מס' 1251
 @ בשבת אין אומרים "צדקתך".
 @ במוסף של החג אומרים "מוריד הטל".
 @ במוצאי החג מתחילים "ספירת העומר".
 @ במוצאי שבת סוף זמן "ברכת הלבנה" עד 03:08

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפס"ד: "וערבב" (מלאכי ג')

פרישת לו

ערב פסח
שהל בשבת

פרפראות לפסח

יהודי ביקש מן הרבי מקוצק זצ"ל הדרכה ופתח ליהדות בקיצור. אמר לו הרבי "קבל הדרכה בחמש מילים":
"קדש ורחץ כרפס יחץ מגיד"
"קדש" - קדש כל מחשבותיך ומעשיך.
"יחץ" - היטהר מכל מידותיך והנהגותיך הפסולות.
"כרפס" - ר"ת כלל ראשון פה סגור. לשמור את הפה מדיבורים אסורים ודברים בטלים.
"יחץ" - גם מה שנחויך לומר, אָמור רק מחצית, דָּבַר פחות שנאמר "מרבה דברים מרבה חטא".
"מגיד" - כל המרבה בסיפור יציאת מצרים הרי זה משובח.
 @ "ארבע כוסות כנגד ארבע אמהות":
 - **כוס ראשונה**, שעליה אומרים את הקידוש "אשר בחר בנו מכל עם", **כנגד שרה**, שגיירה את הנשים להכניסן תחת כנפי השכינה.
 - **כוס שנייה**, שבה פותחים במגיד "מתחילה עובדי ע"ז היו אבותינו ועכשיו קרבנו המקום", **כנגד רבקה**, שנתעלתה מבית עובדי ע"ז.
 - **כוס שלישית**, הנאמרת על ברכת המזון, **כנגד רחל** שהיתה עקרת הבית, ובנה יוסף היה זן ומכלכל לכל העולם.
 - **כוס רביעית** של הודאה **כנגד לאה**, שאמרה "הפעם אודה את ה'".
 @ **"ולכפי שהוציא את עַצְמוֹ מִן הַכֶּלֶל כִּפְר בְּעִיקְר"**
 מי שכופר במצוות הפסח כופר בתורה כולה, בכל תרי"ג המצוות. רמז לדבר בנימטריא מלאה של כל אות במילה **פסח**. פ"ה=85, סמ"ך=120, ח"ת=408, ס"ה=613 שהם תרי"ג. **מכאן שכפר בתורה כולה**. (מתוך ההגדה)
 @ **"ארבע כוסות"**
חייב כל אדם לשתות בליל פסח ארבע כוסות:
ראשונה - על הקידוש.
שנייה - על ההגדה.
שלישית - על ברכת המזון.
רביעית - כאשר גומרים את ההלל.
 ואם שתה זה אחר זה שלא כסדר, לא יצא.

מענייני הפרשה:
 < דינים נוספים בקורבן עולה ובקורבן מנחה.
 < קורבן אהרון ובניו ביום משיחתם.
 < דינים נוספים בקורבנות: חטאת, אשם ושלמים.
 < הקדשתם של אהרון ובניו לכהונה.
 @ **"צי את אהרן"**
 מדוע נאמרה דוקא המילה "צו" בפרשתנו?
 (רש"י) אלא נאמר במדרש: א. לשון זירוז. ב. בקרבן עולה יש חסרון כיס לכהן כי כולה נשרפת ולכן **הכהן צריך זירוז**.
 @ **"ולכש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו"**
 "כהן גדול שלבש בגדי כהן הדיוט - עבודתו פסולה". כי אסור לאדם גדול ל"ישחק" בענווה יתירה. (הספר).
 ב"ילקוט שמעוני" אומר, "שלא ילבש בגדי חול עימהן", כלומר, שהכהן לא ישתמש בגדי הקודש לעיני חולין, שלא ינצל את בגדי הקודש ומעמדו למטרות שאינן קדושות.
 @ **"ושמחת בהגיד והיית אך שמח"**
 לומדים כזית אכילה מהתורה, מחג פסח לסוכות. ואיך לומדים מהתורה מחג סוכות לפסח? לפי התיבה "אך" שזה ר"ת ארבע כזיתות וכן ארבע פוסות. התיבה "סוכות" בהיפוך אותיות "כוסות". (שלמה אלביליה הי"ו)
 @ **"והרים את הדשן"**
 הרואים עצמם כעפר ואפר והרי הם לפניו יתברך כדשן - הקב"ה ירומם אותם משפלותם. (רבי ישראל ממודז'ין)
 @ **"ויקישו בני ישראל את הפסח במועדו"**
 (משך חכמה) למה הוצרך הכתוב להדגיש "במועדו"? מפני שבני ישראל היו מונים 6 מליון. ז"א היו מקריבים לפחות 50 אלף קורבנות לפי משפחה. ומי עשה זאת? שלושה כהנים בלבד. אהרן, אלעזר ואיתמר שעשו הכל בין הערביים. וזה ההדגשה של הכנס הזה. (ב. בר דין הי"ו)
 @ **"זאת תורת העולה היא העולה על בוקדה"**
 כתוב "הוא" וקוראים "היא". למה הקרי והכתיב הזה? אמרו חז"ל: אמנם האדם מביא קורבן עולה אבל שלא יחשוב שהקורבן הוא העולה אלא האדם הוא העולה והבמה באה במקומו.
 @ **"ויהי ידיו אמונה עד בוא השמש"**
 כאשר ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדים את ליבם לאביהם שבשמים - כדברי המשנה במסכת ראש השנה, עם האנשים הנבחרים ע"י יהושע בן נון, שהולך לשדי הקרב, יחד הביאו את הישועה. גם כאן, כמו בכל דבר, **חייבים אנו התעוררות מלמטה, כדי שתופיע התעוררות מלמעלה**.

פינת הניבים והפתגמים

בן חורין = מי שְׁאִינּו עֲבֵד, פְּטוּר מֵעַל.
 חור = שר, אָצִיל, נִכְבָּד.
דוגמה: הקָצוּן הַכָּבִיר שֶׁהִשְׁתַּחֲרַר לְאַחַר שְׁלוֹשִׁים שָׁנוֹת שָׁרָת קִבַּע הָרָגִישׁ עֲצָמוֹ לְפָתַע כָּבֵן-חֹרִין.
מקור: הַכּוֹתֵב נִכְסִיו לְעֲבָדוֹ, יָצָא בֶן-חֹרִין (פְּאֵה ג ח). (ניבונכין)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ליל הסדר שחל במוצאי שבת

א. קודם הקידוש ימזגו כל בני הבית כוס יין או מיץ ענבים ויהיו מונחים לפנייהם כדי לצאת בו ידי חובת כוס ראשון.
ב. יכין נרות וגפרור בכדי לברך עליו בורא מאורי האש.
ג. גדול הבית מקדש, ומכוין להוציא השומעים ידי חובתם.
ד. בברכת הגפן יכוון לפטור את כוס שני.

ה. הקידוש לפי "קנה" - "אלא מועדי ה'... ומברך בורא פרי הגפן ואשר בחר בנו מכל עם. עד מקדש ישראל והזמנים".
ו. יצרך גפרור לנר ויברך עליו "בורא מאורי האש".
ז. יניח הגפרור בעדינות שלא יכבהו בידיו, ויאמר: "ברוך אתה ד' אלוקינו מלך העולם המבדיל בין קודש לחול, בין אור לחושך וכו', בין קדושת שבת לקדושת יום טוב, ומסיים ברוך אתה ה' המבדיל בין קודש לקודש".

ז. מסיים בברכת "שהחיינו", ומכוון על כל מצוות הלילה, 4 כוסות, הגדה, מצה, מרור ועוד.
ח. ישבו וישתו הכוס הראשון בהסיבה על צד שמאל. אם שתה בלי הסיבה צריך לחזור ולשתות, וגם נשים חייבות בהסבה ואם לא הסבה - לא צריכה לחזור ולשתות.

קדש - א. מוזגים כוס ראשון, וצריך לשטוף הכוסות ולהדיחן כדין כוס של ברכה, ובין כוס לכוס אין צריך שטיפה ומי"מ לפי הסוד טוב שיהיה לו כלי מלא מים סמוך לשולחנו כדי לשטוף ולהדיח הכוסות, ובין כוס לכוס.
ב. ברכת "שהחיינו" יכוון לפטור המצה והמרור וההגדה. ברכת הגפן יכוון על כוס שני ובכוס ברכת המזון שהוא כוס שלישי יכוון על כוס רביעי. וצריך לשתות בהסיבה על צד שמאל 4 כוסות.

ג. נשים חייבות בארבע כוסות ובכל המצוות הנהוגות באותו לילה. משום שאף הן היו באותו הנס.
ד. תינוקות שהגיעו לחינוך (גילאי 5-6) מצוה ליתן לכל אחד כוסו ולפניו כדי שישאלו מה נשתנה שאנו מקבלים כל אחד כוס בפני עצמו.
ה. ראוי להזהר שלא לשתות יין בין כוס ראשון לכוס שני כדי שלא ישתכר וימנע מלעשות הסדר. אבל שאר משקים שלא משכרים מותר לשתות.

ורחץ - נוטל ידיו כהלכה בכלי ואינו מברך על נטילת ידים.
כרפס - א. כולל ראשון פה סגור.
ב. יקפיד לא לדבר דברים בטלים במהלך הסדר.
ג. יקח פחות מ-20 גרם כרפס - טובולו בחומץ או מי מלח או מיץ לימון שרובו מים, יקפיד שהטיבול יהיה קודם לברכה כדי שלא יהיה הפסק בין הברכה לאכילה.

יחץ - יקח המצה האמצעית ויבצענה לשניים ויניח את החלק הקטן בין שתי המצות השלימות ואת החלק הגדול יצניעו לאפיקומן. ויש נוהגים על פי הסוד לבצוע החלק הגדול בצורת ו' והחלק הקטן בצורת ד'.

מגיד - יגביה הקערה שיש בה המצות. ויאמר "הא לחמא עניא", וצריך להסביר לנשים את פירוש "הא לחמא עניא". כשמגיע ל"מצה זו" יגביה המצה הפרוסה כדי להראותה למסובין, וכן כשמגיע ל"מרור זה" יגביה החסה, אבל כשאומר "פסח זה" לא יגביה הזרוע, וכשיגיע "לפיכך" מגביה כל אחד את כוסו בידו עד שמברך "גאל ישראל".
שותה כוס שניה בהסיבה על צד שמאל.

רחצה - יטול ידיו כהלכה ויברך "על נטילת ידיים".
מוציא מצה - יקח שתי המצות השלימות עם המצה הפרוסה ביניהם ויברך "המוציא", ויניח המצה התחתונה על השולחן ובצוע מהשלמה ומן הפרוסה כזית מכל אחד ויטבלם במלח. ויאכלם בהסיבה שתי כזיתות וטוב לאכול תוך 4 דקות לכל כזית, ובדיעבד עד שבע דקות וחצי לכל כזית, וכן יאכלו המסובים 2 כזיתות ואם קשה להם די בכזית אחת.

מדרג - יקח כזית מרור וישקענו בחרוסת ולא ישנהו בתוכו וינער החרוסת מעליו, ויברך "על אכילת מרור", ויאכלנו בלא הסיבה, ולא יברך אלא לאחר הטיבול בחרוסת ויכוין לקיים מצות אכילת מרור מדרבנן ויפטור בברכה אכילת מרור של "כורד", ולכן לא ידבר בין אכילת מרור לכורד.

כורד - יקח כזית מצה מהמצה השלישית וכורכה עם כזית מרור וטובלה בחרוסת ואומר "זכר למקדש..." ואוכלן יחד בהסיבה.

שולחן עורך

יאכל סעודתו בשמחה ובטוב לב, ויזהר שלא יאכל הרבה עד שיהיה שבע לגמרי שהרי צריך להשאיר מקום בשביל אכילת האפיקומן שיאכלו בתיאבון, שאם אכלו אכילה גסה לא יצא ידי חובתו.

צפון

אפיקומן פירושו- אפיקו- הוציאו - מן - מני מתיקה, דהיינו פונים לבני הבית שאם רוצים לאכול מיני מתיקה יאכלו עכשיו קודם אכילת המצה שאין מפטירין לאחר הפסח אפיקומן.

יאכלו כזית מהמצה הנשמרה שהניחו לאפיקומן "זכר לקרבן פסח הנאכל על השובע", ויש מחמירין לאכול שתי כזיתות אחד זכר לקרבן פסח ואחד זכר למצה הנאכלת עימו. ויאכל בהסיבה ויהיה זהיר לאוכלו קודם חצות.

אחר האפיקומן אין לאכול שום דבר אפילו פירות כדי שישאר טעם האפיקומן בפה, ולענין שתיה מותר, תה וקפה.

ברך

יטול ידיו למים אחרונים, ואחר כך מוזגים לו כוס שלישי ומברך עליו ברכת המזון ובורא פרי הגפן ושותהו בהסיבה ולא ישתה יין בינו לכוס רביעי, ומצוה לחזר אחר זימון, צריך לאחוז הכוס בידו בזמן ברכת המזון.

הל

מוזגים כוס רביעי ואומר "לא לנו" וגומר עליו אמירת ההלל.

נרצה

חייב אדם לעסוק בהלכות הפסח ולספר בניסים ונפלאות שעשה הקב"ה לאבותינו.

חרוסת פרסית

כל פעם שמתקרב חג הפסח, אנחנו נזכרים בחרוסת הטעימה שמורחים על המצה או על החסה. חרוסת של חג פסח מכילה מרכיבים בריאים במיוחד - אגוזים, שקדים, פירות יבשים, רימונים ועוד. עקב כך, החרוסת מכילה כמות גבוהה יחסית של קלוריות, אולם מאידך מכילה הרבה מאוד ויטמינים ומינרלים חיוניים וכן חומצות שומן חיוניות (ובכך מקלים על הטמעת הסוכר בגוף) וחלבון איכותי, מעבר למינרלים שונים כמו סידן ומגנזיום. וויטמין C ובטא קרוטן וברזל.

הצלה מופלאה

הסיפור הוא מפי בעל המעשה ר' שמעון חיים סוויד. בראשית דבריו הוא כמובן פותח בהודאה ושבח לבורא עולם שהציל אותו ואת בני משפחתו מהחרב. ברצוני לספר על נס עצום שהתרחש איתי ועם בני משפחתי בליל הסדר ה'תשע"ח. אני גר בארה"ב בסביבת גויים עוינים. היה זה לאחר עריכת הסדר, בני ביתי עלו על יצועס ונמו את שנתם. יצאתי עם בני הכבוד לגינה בחצר ביתי. עסקנו במצוות סיפור ציאת מצרים. שוחחנו על הניסים הגדולים שבא עולם עשה בעבר, עושה איתנו בכל רגע ורגע וגם ימשך לעשות עימנו ויגאל את עם ישראל ברחמים גדולים. חיוקתי אותו באמונה וביטחון. סיפרתי סיפורים בהם ניתן לראות בבירור את יד ה'.

הקשתי בפניו: "אז יאמרו הגויים הגדול ה' לעשות עימנו..." "וכי הגויים צריכים לומר זאת? הרי אנחנו אמורים להודות לה' על הניסים". אלא הגויים מתכננים לפגוע בנו, והנה בורא עולם משנה את כל התוכנית שלהם והם לא מצליחים להוציא את התוכנית שלהם לפועל.

האווירה הייתה מרוממת מאוד. כמובן שדלת ביתי היתה פתוחה לרווחה כמנהג ישראל מימי קדם לפתוח את הדלת עוד באמירת "הא לחמא עניא", כדי לזכור שלילה זה הוא יליל שימורים, המשמר אותנו מן המזיקים. לפתע שמעתי קול רעש מהבית. קמתי ממקומי, נגשתי לחלון והצאתי מעבר לזגוגית. פחד וחלחלה אחז אותי. גופי רעוד ללא שליטה. מול עיני ניצב כושי ענק ממדים ושחור. בידו הוא אחז פנס שהאיר לו את הדרך.

הוא פסע בתוך הבית, ראה היה כמחפש דבר ערך לנוב. הבטתי בפני בני, הוא היה חיוור כסיד. יחד עימו התפללנו לבורא עולם שיושיע אותנו מהמצב אליו נקלענו. חיוקתי את בני שכיוון בשעה שפתחנו את דלת הבית מתוך ביטחוננו בה' יתברך לעד ולעולמי עולמים שהוא שומר את עמו. בפרט בלילה הזה, ליל פסח שהוא ליל שימורים שבורא עולם בוודאי יושיע אותנו מן החרב. עודנו מתפללים ולפתע שמעתי קול חבטה אדירה מתוך הבית. כעבור שניות לאחר מכן נשמעו זעקות שבר וכאב. באותם הרגעים דימייתי לעצמי שאלו קולות ילדי שניסו להגן על עצמם והגוי מפלה בהם את מכותיו... לא חשבתי על דבר. לא על מה שעלול להתרחש איתי. הצלת בני משפחתי היו לגנד עיני ולא משנה מה המרחש. נכסתי לבית במרוצה לכיוון שמינו נשמעו הקולות והשבר. לגנד עיני ראיתי נס עצום וגדול שעשה הקב"ה עימנו! התברר שהגוי ראה את הארון שבו הכנסנו את החמץ. מטבע הדברים שמנו את החמץ בארון העליון כדי להקשות על הגישה אליו. על הארון תלינו פתק בו כתוב בלשון הקודש 'מכור לגוי' כדי שאף אחד מהילדים לא יפתח את הארון בחג הפסח. ואילו בשפה האנגלית כתבנו "דברים יקרים, לא לנעת". הסיבה לכך היתה כדי למנוע מהמשרת שעבד בביתנו שלא יפתח את הארון ויוציא משם כל חמץ. כשאותו גוי הכושי ראה את הכתוב באנגלית על הארון זרחו עיניו. הוא מיהר לשם משום שסבר ששם אנחנו מניחים דברים יקרי ערך.

הוא לקח את הסולם שהיה מונח בחדר ארונות וטיפס עליו כדי להגיע לארון שהיה ממוקם קרוב לתקרה. הוא פתח את דלתות הארון. למול עיניו הוא ראה שק עם כמה כלים.

הוא אלו כלל עבודה כבדי משקל. העמדתי אותם בכוונה בפתח הארון כדי שלא תהיה גישה לכלי החמץ ושלא בטעות המשרת יוריד משם את הכלים. הגוי שרצה לראות מה החבאנו מאחוריהם משך את השק בכל כוחו במהירות. מתוך שמשך את השק בחוזק גדול הארון עם כל תכולתו צנח על ראשו. הוא נפל מהסולם ונחת בחבטה על הרצפה כשכלי העבודה הכבדים נופלים על פניו ופוצעים אותו. הצעקות ששמעתי היו של הגנב. לאחר מכן הוא איבד את הכרתו. לאחר שהתאוששתי כמה שראו עיני רצתי לרוחב כדי לבקש עזרה. בדיק באותם רגעים עבר שם שוטר. פניתי אליו וסיפורתי לו את אשר שקרה בביתנו לפני מספר רגעים. הוא הצטרף אלי בזריזות. כשראה את הגוי המוטל ארצה, מיהר להזמין אמבולנס. מבדיקה קצרה של אנשי הרפואה התברר שהגנב שבר את הגב.

הוא נלקח לבית החולים בליווי המשטרה. לאחר מספר ימים נודע לנו מהשוטרים שאותו גוי נשא על עצמו כלי רציחה. הוא נכנס לביתנו על דעת לשפוך דם, רחמנא לצלן.

"ברוך המקום ברוך הוא שהציל את חיינו."

להתלבש כמו יהודי

הרה"ג רבי גואל אלקרף שליט"א מביא סיפור על שמירת הלבוש היהודי, סיפור שמגיע אלינו מוונצואלה הרחוקה. בוונצואלה נדיר לראות שם יהודי במראה חרדי. בחור ישיבה אחד שהתגורר שם, היה מקפיד ללכת עם כובע וחליפה ברחוב. הוא לא שינה לבושו וקידש בכך שם שמים. יום אחד כשהלך ברחוב, פגש אותו סטודנט יהודי ושאל אותו לפשר מראהו החרגי. הבחור הסביר לו שהוא לומד בישיבה, וזהו הלבוש של יהודים בני תורה. הסטודנט לא הכיר את המושג 'ישיבה', ולא ידע מהי התורה. בחור הישיבה הסביר, שהלבוש מכובד, כמו כל יהודי שהוא בן של מלך מלכי המלכים. גם אני, כבן ישיבה, הולך עם בגדים מכובדים - עם חולצה לבנה, חליפה וכובע".

"היכן הישיבה?"; שאל הסטודנט. "בליקוד בשארה"ב". הסטודנט החליט לנסוע לליקוד לבדוק מקרוב את הישיבה הזאת. כל אזרח של וונצואלה זקוק לויזה כדי להיכנס לארצות הברית. הסטודנט הגיע למעבר הגבול, אבל לא שם לב שפג תוקפה של הויזה שלו. השוטרים בצד האמריקני של הגבול התייחסו אליו בחומרה כאילו רצה להיכנס לארצות הברית במרמה. הגיע שוטר כושי עם ניידת, הורה לו להיכנס, והתחיל לנסוע. עמדו לגרש אותו בחזרה לוונצואלה. בדרך פנה אליו השוטר, ושאל: "למה באת לארצות הברית?";

אמר לו "באתי ללמוד בישיבה". "באת לישיבה?"; משהו לא ברור לגבי פתאום. השוטר עצר את הניידת לרגע, ואחר כך התחיל לנסוע לכיוון ההפוך.

"היי, לאן אתה לוקח אותי?"; הסטודנט נבהל. פניו של השוטר הכושי שידרו אהדה, ולמראה ההפתעה הוא אומר "אני לוקח אותך לעיז' מסויים. תשלם לו אלף דולר, והוא יוכל לארגן לך ויזה באופן מידי, במקום". עלה אותו סטודנט לעורך הדין, שילם לו, וקיבל ויזה. השוטר ביתניים חיכה לו למטה בניידת. "בוא חביבי", אמר השוטר, "אני עכשיו מונית ספיישל בשבילך, אני אסיע אותך בניידת עד תחנת הרכבת. אביא אותך לרכבת שתיקח אותך לישיבה בליקוד".

הסטודנט היה מלא הכרת הטוב, אבל גם מבולבל מאוד.

"אני מודה לך מאד על כל הזרה, אבל אפשר לשאול משהו: מה קרה שהחלטת, פתאום, לא לגרש אותי, ועוד לעזור לי כל כך רבה?". "שתמע סיפור, אבל סיפור חלקי" אומר השוטר. הוא סיפר על תיק שתיפרו לאשתו. העלילו עליה וחיבו אותה לשלם אלפיים דולר. מאחר שלא היה באפשרותם לשלם את הסכום היה הכניסו אותה לכלא. זמן מה אחר כך, הלך אותו שוטר ברחוב, וראה חסיד אסטמאר יוצא מחנות עם תיק. פתאום הרחיק בסעירה בריון, ומול עיניו של השוטר, התנפל על החסיד וחסף ממנו את התיק. החסיד התחיל לצעוק ולרדוף אחרי השודד, אבל השודד היה הרבה יותר מהיר ממנו. לא היה סיכוי מולו. השוטר, לעומת זאת, היה בכושר טוב. הוא רדף אחרי השודד, תפס אותו, השכיב אותו על המדרכה והזמין ניידת. הוא החזיר את התיק לחסיד. החסיד היה נרגש. הוא הודה לשוטר במילים חמות, וסיפר לו שבתיק היה סכום כסף גדול מאוד. "אין צורך להודות", אמר השוטר, "רק עשיית את עבודתתי". "הצלת אותי", אמר החסיד, "ואני רוצה להכיר לך טובה. לא רק בדיבורים". מכיון שכך סיפר לו השוטר: "אשת בכלא בגלל אלפיים דולר שחסרים לי". מיד הוציא החסיד את מלוא הסכום, ונתן לו. שאל השוטר: "איך אחזיר לך טובה על שהצלת את אשתי?". "אתה לא צריך להחזיר טובה, שהרי כבר עשית לי טובה גדולה. עם זאת, אני מבקש ממך שאם תראה פעם יהודי בצרה - תעזור לו". "ואיך אדע למי צריך לעזור?";

"אם תראה יהודי שרוצה ללכת לישיבה, תעזור לו". סיים השוטר, ואמר לסטודנט: "כבר עשר שנים אני מחפש יהודי שיגייד לי שהוא מחפש ישיבה, ואתה הראשון שאמרת לי. אני כבר עשר שנים רוצה להחזיר טובה למי שעזר לי, לכן אני ממש שמח לעזור לך להגיע לישיבה!"

הסטודנט לא האמין למשמע אזניו. הרצון שלו להגיע לישיבה וללמוד על טיבה, התחזק פי כמה וכמה. הוא נסע לליקוד ו'לבדוק את העניין', ונשאר שם. היום הוא אברך בירושלים, יש לו ביה"א וילדים, משפחה חרדית תפארת. ויממה התחיל הכל ? מהלבוש של בן הישיבה, שהלך עם כובע וחליפה בוונצואלה.

[הגדה של פסח ידורש טוב']

סגולות ובקשות בליל הסדר

א. בספר 'בית אהרן' כתב: דבליל הסדר יכול האדם לבקש מהש"ת ותקובל תפילתו. רמז לזה "יובא הן שואל", שואל מאביו שבשמים הן ברוחניות והן בגשמיות.

ב. סגולה שמירת האפיקומן: מובא בשם הקדמונים זצ"ל סגולה גדולה להשאיר חתיכה קטנה מהמצה של האפיקומן, אחרי שגמרו לאכול האפיקומן, ולהצניעו בביתו על כל ימות השנה. וזהו סגולה לשמירה, וכן סגולה לפרנסה. ובעל 'איבא דאברהם' היא דאפיקומן הוא ג"כ סגולה לילדים. רמז לזה מהפסוק "יזפונך תמלא בטנך". ואפיקומן נקרא 'צפון'. וכן סגולה מפני עין הרע - לקחת אפיקומן בחיקו.

ג. בספר 'אוסרי לגפן' מהרה"צ חיים כהן זצ"ל המכונה 'החלבן' אכילת הזרוע סגולה לשידוך, ואם היא צלויה יאכלנה למחרת, ואכילת הביצה סגולה לבנים.

ד. אכילת החרוסת סגולה לקנות דעת.

ה. סגולה לברך הבנים: בספר 'יוגד משה' כותב בליל פסח לברך את הבנים, כי אז נתברך יעקב אבינו, והזמן מסוגל לזה.

ו. סגולה לפרנסה טובה - לשתות משיירי הכוס של 'שפוך חמתך' (הכוונה למה שנותר מהכוס ששופכין ולא ממה ששפך) סגולה לרפואה - מקובל מזקני ירושלים שקראות שיר השירים סגולה לרפואה כשמבקשים על החולה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

סדר ליל פסח נחשב אחת החוויות המשמעותיות ביותר בלוח השנה היהודי. ובצדק. זהו מאורע משפחתי, בו כולם חוגגים יחד. זה גם מקיף את כל רבדי העם, כל העדות וכל הזרמים. זו בעצם החוויה הכי 'יהודית' שיש. אני מאמין שזו חוויה שצריך לדבר עליה, כי יש בה דברים שהם נפלאים מאד - אם יודעים איך לנצל אותם. ואילו אם לא יודעים, הם יכולים להכביד.

הילדים. הם לא רגילים לשבת כל כך הרבה זמן בארוחה. הם רוצים משהו מענין, "אקשן". אין דרך טובה יותר מאשר הצגה. ההצגה יכולה להיעשות על ידי הילדים עצמם, על ידי אורחים, או משהו אחר מבני המשפחה. היא יכולה להיות מתוכננת מראש, או מאולתרת על המקום. דוקא החלק המענין ביותר הוא כאשר אף אחד לא בטוח מה יהיה במשפט הבא. קחו איזה קטע מסיפור יציאת מצרים. כגון כשמשה בא אל פרעה, ודורש: "שלח את עמי!". אחד מה'שחקנים' הוא פרעה (ינכר לפי המגבת שסביב ראשו), השני הוא משה (שיש לו 'מטה' בידו), מתחילים לדבר... אף אחד לא יודע מה יהיה במשפט הבא! או שתתנו לילדים להמחיש את עשר המכות.

כל הישועות והברכות
 ל'ישועה' בת שמעה
 בזכות תרומתה לזיכוי הרבים
 וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
 לרפואתה והצלתך כל ילדיה
 ותזכה לרפואה שלימה,
 אושר ופרנסה טובה ויתגשמו
 כל משאלות ליבה לטובה
 לשנים רבות טובות ועימות.
 וברכה והצלחה
 לילדיה, וכדה וגינה
 ולרפואת ליאת בת שושנה

סרכה אהרן
 חביבה ודלה אברהם
 זיכר לרפואה שלימה
 פרנסה טובה באושר,
 ולכל מילי דמיטב.
 וירוו נחת ושלווה
 מכל יוצאי חלציהם
 תנן קדושה וטהרה
 יתגשמו כל
 משאלותם לטובה
 ורפואה לעיניים
 לנחמיה בן דוד

סרכה אהרן
 בנימין ואביג'יל
 יעקובי
 שיתברכו בשפע
 קודש, בריאות
 ופרנסה טובה
 ויזכו לשנים רבות
 טובות ועימות
 תנן קדושה
 וטהרה, ובכל אשר
 יפנו יצליחו, וברכה
 והצלחה לכל ילדיהם

סרכות ואיתר ישראל
 לאישיק וביתר ישראל
 הנהלת העלון "אברהם יגל"
 וכל הצוות מאחלים
 לכל בית ישראל בכל אתר
 לכוחות הבטחון ולאחינו שבתפוצות
חג כשר ושמח
 שתזכו לשנים רבות טובות ועימות
 מתוך בריאות ואושר, שלום ושלווה.
 וברכה והצלחה ורפואה שלימה לכל
 מילי הרבים המסייעים לארגון
 ומצפים כולנו לחזרת כל החטופים

סרכה אהרן
 פרנסה טובה בכורי
 זכות זיכוי הרבים זיכר
 לרפואה שלימה ופרנסה
 טובה באושר ועושר,
 ולכל מילי דמיטב.
 וירוו נחת ושלווה
 מכל יוצאי חלציהם
 יתגשמו משאלותם
 לטובה לרפואת הדוד בת
 מרים טובה בת דבורה
 וניסים בן סולטן

סרכה אהרן
 לאיכן ובה-שבט שושן
 שיתברכו בשפע קודש,
 בריאות ופרנסה טובה
 ויזכו לשנים רבות
 טובות ועימות תנן
 קדושה וטהרה, ובכל
 אשר יפנו ישכילו
 ויצליחו, וברכה
 והצלחה לליאן בכל
 אשר תפנה הצלחת

כל הישועות והברכות
 כל'משה וירקי ישראל' הי"ו
 על תרומתם לזיכוי הרבים
 זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
 תנן בעדם, לרפואתם
 והצלחתם שיתברכו בכל מילי
 דמיטב ויתגשמו משאלותם
 לטובה באושר ופרנסה טובה.
 וירוו נחת ושלווה
 מכל יוצאי חלציהם
 להבדיל לע"נ חנה בת רחמים ז"ל

סרכה אהרן
 פרנסה טובה בכורי
 זכות זיכוי הרבים זיכר
 לרפואה שלימה ופרנסה
 טובה באושר ועושר,
 ולכל מילי דמיטב.
 וירוו נחת ושלווה
 מכל יוצאי חלציהם
 יתגשמו משאלותם
 לטובה לרברכה
 לרפואת טובה בת ביבי

סרכה אהרן
 רפואה שלימה
 לטובה בכורי
 בת דבורה
 הקבי"ה ישלח
 מזור ומרפא
 לרבי' אברהם
 וש"סיה גידיה.
 תחזור לאיתנה
 ותזכה לשנים
 רבות וטובות
עם בעלה
 ניסים

סרכה אהרן
 רפואה שלימה
 לטובה בכורי
 בת דבורה
 הקבי"ה ישלח
 מזור ומרפא
 לרבי' אברהם
 וש"סיה גידיה.
 תחזור לאיתנה
 ותזכה לשנים
 רבות וטובות
עם בעלה
 ניסים

סרכה אהרן
 לנחמה ומילי יהרי
 כל'י ושושי יהרי
 לשיראל יהרי ולטליה
 לאבי וברכה ע"פ
 זכות זיכוי הרבים
 יזכו לרפואה שלימה
 ופרנסה טובה
 באושר ועושר,
 ולכל מילי דמיטב.
 וירוו נחת ושלווה
 מכל יוצאי חלציהם

סרכה אהרן
 לה"נ הזה בת עליה
 תזכה לזיווג גוון
 משרש שנמתה
 הטהורה
 באושר ושלווה.
 רפואה שלימה,
 ופרנסה טובה
 יתגשמו כל
 משאלות ליבה
 והצלחה לכל
 ילדיה והשפחתה

סרכה אהרן
 רפואה שלימה
 למלכה סעדי
 בת סולטנה
 הקבי"ה ישלח
 מזור ומרפא
 לרבי' אברהם
 וש"סיה גידיה.
 תחזור לאיתנה
 ותזכה לשנים
 רבות וטובות
והצלחה לאילן
 ולי סעזו

סרכה אהרן
 רפואה שלימה
 למלכה סעדי
 בת סולטנה
 הקבי"ה ישלח
 מזור ומרפא
 לרבי' אברהם
 וש"סיה גידיה.
 תחזור לאיתנה
 ותזכה לשנים
 רבות וטובות
והצלחה לאילן
 ולי סעזו

סרכה אהרן
 רפואה שלימה
 למלכה סעדי
 בת סולטנה
 הקבי"ה ישלח
 מזור ומרפא
 לרבי' אברהם
 וש"סיה גידיה.
 תחזור לאיתנה
 ותזכה לשנים
 רבות וטובות
והצלחה לאילן
 ולי סעזו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו
 אברהם נאמן בן מרים הי"ו
 ישראל פרג'י רמאל בן מרים הי"ו
 יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו
 אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת
 נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת
 ריחן רחל בת ג'יראל מנב"ת
 מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת
 מידה רוזני בת מרי מנב"ת
 הרב ניסן ישראל בן חנה מנב"ת

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה
 אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה
 אבשלום יעקב בן חיים ושודיא ז"ל
 משה בכורי בן סולטן ואברהם ז"ל
 אהרון אהאל בן מרים ויוסף ז"ל
 גאני יעקובי בת גולשן ז"ל
 רחמים בן ברכוסה ז"ל
 סולטנה וגולגוליאן בת שמחה ז"ל

ביבי-שרה לארי בת רבקה ז"ל
 נריה שארע הי"ד בן ענת וראובן הי"ו
 אריאל ולפסטל הי"ד בן רחל הי"ו
 מרדכי נאמן בן חנה-נורו וציון ז"ל
 אברהם ישראל בן חנה ויעקב ז"ל
 רבקה טיירי בת שרה ז"ל
 שושנה (פרי) נאמן בת שרה ז"ל
 סעידה דהיה בת חביבה ז"ל